

ta ka sind enne sedda nāinud ollewad," ütles kūningas: „nāita mulle oma tunnis-
kirjad üles, mis siño kūtmist töeks tewad!"
— Miña ollen — kostis wōeras — kõige
norem siño sūlastest, wast ilja aego iñi-
meste seltsis ellamas, sest algmisenest sadik olli
miño ello-asse pōrgus, kus ma mitto tuhhat
aastat pagganaid rōemustasin! Agga enne kui
ma ristimise ramatud ja pašsi teile nāitan, tah-
han siin lühhidest enda kombeid ning tegusid
kulutada. Kelles kōrv on, se kuulgo! Katk ja
södda, ehk mis nime al kegi mu ello-mōrtsukaks
siin warjo-rigis ellab, ei sa ta ias wōdimuse polest
miñoga wōdibelda; ehk kül miño wallitus ak-
katusel on, siiski tohhin ma julgest töutada: et
enne kui maa-ilm nelli sadda aastad wañemaks
jōuab, kõik iñimese suggo miño ikkes peab
weddam, kus nemad iggapāw — otsego kerb-
lased surmarohho waagna ümber — ulgakeste
mahha langewad. Ei sa sündinud laps ema
rinnal, egga waña keppitugge naal roñitaw
rauk miño kütkest peasma, waid iggameest kih-
hutab miño pil tantima, tunni ta wimaks —
parremast sūddame-tunnistuse nomimisenest olima-
ta — waimo-priust kautab ja metsalise kombel
auda langeb. — Suggulase-, werre- ja sōbruse-
siddemed tahhan ma katki katkeda, nõnda et wan-
nemad laste ja lapsed wañemate mōrtsukaks
peawad sama; kūjad iñud tahhan ma lõpmata
kihhutada ja ued többed ja willetsused ma-ilma

sūnnitada; — isse esiese-tapjale saan ma nugga
ihuma ja kõit karutama, abbiello seisuse õnsat
rahho põlwe rikkuma, rahwast ullama ning mās-
sama sūttitama, et iggamees melemōistust jalga-
dega akkab tallama ja ullemalt kui pōrgoline
jāndama. — Wilja-iwivad, mis Jummala eldus
iggapāwaseks leiwa-pallukeseks põllul seadis kas-
wama, sawad iñimesed miño sundmist mōda
tulle weesk ümbermoondama; sedda pōrgo-
mārga sawad nemad lakkuma, mis neid kurras-
ditega wendliku seisusesse sadab ja iggawest pōr-
goorjaks teeb. Miño wōimus saab aega mōda
kõige iñimeste suggudele árraneedmiseks, ja kui
aasta-saddade pārrast maa-ilm selle polest targe-
maks lähheb, et többede wasto rohtu leiab, ehk
muul kombel neid mōistab wāhhentada, sōddimist
ning taplemist mahha jāttab ja katko wasto wah-
hid rigi piridele seab: siis saab miño wölli ning
melewald úksnes ma-ilmas wallitsema! Ja kui
siin ja seal mōningad peaksid juhguma miño
wasto ülestõusma ehk miño tenistust akkata
saitma, kül siis miño jüngrid tuhhandete kaupa
seltsis sāhherduse uendajate wasto ruttawad sōd-
dima, sest et rahha-ahnuš ja rahwa ruñmalusest
kassopüüdmine iggas paigas miño lippo al sawad
wōitlema, ja piñnedus ning arrimata kombe
wōtwad mind oma rinnal iñetada ja oletuse
rüppes mind üleskaswatada. Kes teie ulgast,
surma-nink warjo-rigi abbimehhed! jōuab en-
nam ukkatust iñimestele sata?! — Kui úkski